

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 1T/6/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4119010352
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Polyáková
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2020:4119010352.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, samosudkyňou JUDr. Beátou Polyákovou, v trestnej veci obžalovaného D. K., pre zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Nitre, dňa 17. júla 2020 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:
D. K. , narodený XX.XX.XXXX v U. R.,
trvale bytom G. M. XXX,

s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e :

dňa 22.07.2018 v čase okolo 17.30 hodine v Zlatých Moravciach na ulici L. pristúpil k D. L. a začal ho strkať lakťom a snažil ho sa ho kopnúť, na čo D. L. vytiahol z vrečka mobilný telefón značky T. P9 M. zlatý, B. XXXXXXXXXXXXXXXX a povedal, že zavolá políciu, na čo ho D. K. kopol do chrbta, v čoho dôsledku D. L. spadol na zem a pritom mu vypadol mobilný telefón z ruky, D. K. následne tento telefón vzal zo zeme a z miesta ušiel, čím poškodenému D. L. spôsobil odcudzením mobilného telefónu škodu vo výške 152,46 Eur,

t e d a :

dopustil sa fyzicky, na mieste verejnosti prístupnom a verejne výtržnosti tým, že napadol iného, prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal na veci, ktorú má iný pri sebe,

t ý m s p á c h a l :

prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 364 odsek 1 Trestného zákona, nezistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona a zistiť príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno h), písmeno m) Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona s použitím § 41 odsek 1 Trestného zákona a § 42 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, obžalovaného zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste uložený obžalovanému Trestným rozkazom Okresného súdu Nitra, sp. zn. OT/170/2019 zo dňa 17.12.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17.12.2019, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby Okresného prokurátora v Nitre zo dňa 20.03.2019, pod sp. zn.: 1Pv 430/18/4403, doručenej na Okresný súd v Nitre dňa 20.03.2019 prejednal súd trestnú vec proti obžalovanému Patrikovi K. (ďalej len „obžalovaný“) na hlavných pojednávaniach konaných v dňoch 30.05.2019, 01.08.2019, 01.10.2019, 03.12.2019, 25.02.2019, 16.07.2019 a 17.07.2019 s tým, že vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom svedka poškodeného D. L., výsluchom svedkov: G. D., C. E., B. L., výsluchom znalkyne D.. E. E., konfrontáciou obžalovaného a poškodeného a prečítaním listinných dôkazov ako aj oboznámením ďalšieho obsahu súdneho spisu.

Z výsledkov vykonaného dokazovania bol zistený skutkový stav tak, ako je opísaný vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný D. K. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 30.05.2019 urobil vyhlásenie v zmysle § 257 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku, že je nevinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu kladie za vinu v obžalobe Okresnej prokuratúry Nitra zo dňa 20.03.2019, č. 1Pv 430/18/4403. Obžalovaný ku skutku na hlavnom pojednávaní vypovedal, že sa nezakladajú na pravde skutočnosti uvedené v obžalobe, uvedený skutok nespáchal, poškodený mu telefón predal, obžalovaný poškodeného nekopol ani ho nenapadol. Na otázky obžalovaný uviedol, že sa stretol s poškodeným Petrom L. v podniku L., kde za ním prišiel k barovému pultu poškodený pýtajúc si od neho cigaretu a pivo, na čo ho obžalovaný ponúkol cigaretou a kúpil mu pivo. Následne sa ho poškodený spýtal, že či ho neodprevadí domov, s čím obžalovaný súhlasil, tak spolu išli cez L. ulicu v Q. G.. Obžalovaný podpíeral poškodeného, pretože bol značne pod vplyvom alkoholu a v opačnom prípade by padol a rozbil si lebku, rozprávali sa o živote a iných rôznych témach, okolo nich prechádzali ľudia, ktorí išli do kostola. Následne na to poškodený vytiahol dotykový telefón značky Huawei a päť krát ho ponúkol na predaj obžalovanému, ktorý si ho od neho kúpil za 10,- Eur. Poškodený mu následne povedal, že hybaj, tak obžalovaný odišiel a to aj napriek tomu, že ho pred tým poškodený požiadal o odprevadenie domov, nechcel ho však už na silu sprevádzať. Po ceste domov obžalovaný stretol róma, ktorý sa ho opýtal, že či nemá niečo na predaj, na čo obžalovaný uviedol, že má mobil, vybral z neho SIM kartu a ďalej mu ho predal za 20,- Eur. Rómovi predal tento telefón bez SIM karty, obžalovaný si túto kartu nechal, pokiaľ by mobil ukradol, tak tú SIM kartu by hodil do potoka a neuschová si ju u seba, následne SIM kartu vydal na políciu. V podniku Kozlovňa bol obžalovaný s C., ktorého celé meno ani adresu bydliska uviesť nevedel, pretože ho nepozná. Poškodeného tiež nepoznal pred tým ako sa stretli v podniku.

Z výsluchu svedka poškodeného D. L. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 01.10.2019 súd zistil, že presný dátum spáchania skutku si nepamätá, čo sa týka miesta spáchania skutku uviedol, že sa to stalo v Zlatých Moravciach, pri škole, ako je obchodný dom Billa a ihrisko, presný názov ulice uviesť nevedel. Išiel z krčmy s D., ktorý mu tam zobral drink. Obžalovaný mu stále hovoril, že pod' so mnou, na čo mu poškodený povedal, že tu nebýva, býva inde. Obžalovaný zmenil správanie, keď sa poškodený spriechil a povedal mu že s ním nepôjde. Obžalovaný sa na neho dvakrát zahnal, čo poškodený vykryl. Poškodený pohrozil obžalovanému kamerou, na čo mu obžalovaný zobral telefón, odišiel a na viac si ku skutku nepamätal. Na otázky prokurátora poškodený uviedol, že v čase spáchania skutku býval v podnájme na T. XX, Q. G.. Názov krčmy si nepamätal, uviedol však, že sa jednalo o krčmu nachádzajúcu sa oproti jeho podnájmu. Skutok sa stal v lete, bolo vtedy teplo a v obci U. boli hody. Čo sa týka fyzického útoku obžalovaného na jeho osobu, išlo o náznaky dvoch kopancov, ktoré zo strany obžalovaného mierili na jeho telo vyššie od pol pásu hore, obžalovaný ho netrafil, poškodený to vykryl. Jednalo sa o telefón Huawei, čiernej farby, ktorý mal v obale - ochrannom púzdre. Potom ako mu obžalovaný zobral telefón, vrátil sa do krčmy, kde si pýtal od kamaráta B. L., bývalého kolegu, mobil, aby mohol zavolať na políciu. Vrátil sa späť do tej krčmy, z ktorej pred skutkom odišiel. Pôvodne prišiel do krčmy spolu s Igorom, sadli si spolu pri stôl, dal si s ním len jedno pivo. V ten deň však pil viacej, v tom čase už jeho kamarát B. hral šípky. Poškodený sa začal rozprávať s obžalovaným, ktorý sedel pri vedľajšom stole v uvedenej krčme. Obžalovaný mu kúpil pivo aj pol deci, dal mu cigaretu. Následne si poškodený

vyplatil to, čo predtým požíval samostatne, pobral sa, na čo mu obžalovaný ponúkol, že ho odprevadí domov, tak spoločne opustili krčmu. Poškodený povedal obžalovanému, že býva na opačnom konci, na čo mu obžalovaný opakovane hovoril, že: „pod' so mnou, pod' so mnou.“. Začal byť agresívny, čo sa poškodenému nepáčilo, tak vytiahol mobil, že zavolá políciu, na čo mu ho obžalovaný vyrazil z ruky, mobil mu padol na zem, poškodený mu pohrozil, že keď ho chce zbiť, je tu kamera, ktorá všetko nasníma, na čo obžalovaný zobral mobil poškodeného a odišiel preč. Na otázky obhajcu poškodený uviedol, že deň spáchania skutku bol s Igorom L. a R. L. v U. na hodoch, z U. sa presunuli do krčmy v D., kde tiež požívali alkoholické nápoje, následne sa premiestnili do predmetnej krčmy v Q. G., kde opäť požívali alkoholické nápoje. Poškodený obžalovaného pred spáchaním skutku nepoznal, na hlavnom pojednávaní ho však oslovoval „D.“, pretože toho času sú kolegovia, pracujú u zamestnávateľa C. L. podnikajúceho pod obchodným menom JZPVK s.r.o.. Poškodený uviedol, že keď si viac vypije, nepamätá si potom úplne presne. Napríklad, keď na oslave vypije pol litrovú fľašu tvrdého alkoholu, tak si na druhý deň vôbec nič nepamätá. V deň kedy sa stal skutok však požíval pivo, vypil okolo 8 až 10 0,5 litrových pív 10 stupňových a do toho určite vypil zo tri poldecí tvrdého alkoholu. Poškodený zhodnotil svoj stav opitosti tak, že sa tackal a zle artikuloval. Poškodený ďalej uviedol, že v čase spáchania skutku mal pri sebe osobnú taštičku, kde sa nachádzala peňaženka s dokladmi a hotovosťnými peňažnými prostriedkami v sume okolo 300,- Eur. Vo vzťahu k útoku obžalovaného uviedol, že obžalovaný sa zahnal pravou nohou akoby ho chcel kopnúť, pričom táto jeho noha smerovala do jeho pravého ramena, poškodený tento kopanec vykryl. Obžalovaný mu nespôsobil žiadne zranenia. Obžalovaný pravou rukou vyrazil mobil z ruky poškodeného, bolo to v čase keď sa poškodený snažil si zavolať pomoc. Mobil mu následne padol z ruky do trávy asi tak 5 až 6 metrov odo neho, na čo si poškodený ten telefón išiel zo zeme zdvihnúť a vtedy obžalovaný na poškodeného zaútočil, resp. naznačil akoby útok dvoch kopancov jeho pravou nohou na pravé rameno poškodeného. Poškodený mu na to pohrozil, že tam je kamera, to si však vymyslel, aby sa obžalovaný zľakol, čo aj pomohlo, zobral mu mobil a utekal preč. Pod pojmom vykryť kopanec, mal poškodený na mysli, že proti náznaku kopanca zo strany obžalovaného sa ubránil pravou rukou, čím nedošlo k fyzickému stretu jeho nohy a inej časti tela poškodeného, dotyk nohy obžalovaného s rukou poškodeného potvrdil. Skutok sa stal na tráve, bola nedeľa poobedňajšie hodiny, pri škole a ihrisku, nevidel ľudí idúcich do kostola, možno k nim bol otočený chrbtom. Záverom poškodený zdôraznil, že nemal v záujme predať mobilný telefón, mal v ňom dve SIM karty, na ktorých mal uložené všetky kontaktné telefónne čísla.

Z výsluchu svedkyne G. D. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 01.08.2019 súd zistil, že táto pracovala v čase spáchania skutku ako čašníčka v bare L. v Q. G.. Meno poškodeného svedkyňa nevedela uviesť. Poškodený prišiel do baru Kozlovňa v Zlatých Moravciach s kolegom v podnapitom stave, veľmi zle artikuloval, tackal sa, strácal motoriku. Následne na to prišiel do baru D., ktorý zobral poškodenému pivo. Z toho piva si poškodený vypil asi tak štvrtinu a následne spolu odišli z baru. Po hodinke a štvrt' sa do baru L. v Q. G. vrátil poškodený s tým, že uviedol, že mu bol ukradnutý mobilný telefón. Na otázky svedkyňa uviedla, že si nepamätá čas spáchania skutku. Obžalovaného pozná, je jej susedom. Obžalovaný v ten deň požíval v bare alkoholické nápoje, vypil asi štyri poldecáky koňaku. Poškodený si pred tým ako ho obžalovaný pozval na pivo vyplatil svoj účet. Keď sa poškodený vrátil späť do baru povedal hlasným tónom jeho kolegovi, s ktorým tam prišiel, že mu obžalovaný ukradol mobil. Spomínal aj niečo ohľadne peňazí, ale tak si pamätá, že uviedol, že tieto si ochránil. Svedkyňa nepočula presne, ale poškodený uvádzal niečo v tom zmysle, že ho obžalovaný udrhel zozadu do hlavy aj gestikuláciou ukazoval ako keby ho niekto udrhel zozadu do hlavy. Chcel volať policajtov, tak si vypýtal od jeho kolegu mobilný telefón, polícia potom prišla aj do baru. Svedkyňa videla ako poškodený s obžalovaným spolu odchádzajú z baru, neboli agresívni, rozprávali sa ako keby boli kamaráti. Svedkyňa nespozorovala po návrate poškodeného do baru zranenia na jeho telo.

Z výsluchu svedka Júliusa E. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 01.08.2019 súd zistil, že v deň spáchania skutku, presné obdobie si nepamätal, sedel pred činžiakom, kedy okolo 17tej hodiny prechádzal okolo neho obžalovaný, ktorého občas vídava a tento mu ponúkol, že či nechce kúpiť mobilný telefón. Svedok sa spýtal obžalovaného, že za akú sumu mobil predáva, prezrel si ho a potom ako obžalovaný z mobilu vybral SIM Kartu si ho od neho kúpil za 20,- Eur. Na otázky svedok uviedol, že obžalovaného pozná z H. M., kde chodí na železo. Jednalo sa o dotykový mobilný telefón značky Huawei zlatej farby, nezisťoval od obžalovaného od kadiaľ má predmetný mobil, on dal následne tento mobil deťom na hranie. Obžalovaný mu predviedol funkčnosť telefónu, potom si z neho vybral SIM kartu a odovzdal mu ho. Telefón mal odreniny, škrabance, displej bol dobrý, nebol prasknutý.

Z výsluchu znalkyne PhDr. E. E. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 03.12.2019 súd zistil, že znalkyňa vykonala psychologické vyšetrenie poškodeného Petra L., narodeného XX.XX.XXXX, so záverom, že jeho intelekt sa k populačným normám nachádza v pásme priemeru, osobnosť je štrukturovaná, menej diferencovaná a integrovaná, emočne a sociálne nezrelá, labilnejšia, s rysmi dependencie, sugestivity a egocentrizmu, menej rozvinutými vyššími citmi, má však k dispozícii mechanizmy pre regulovanie emócií a správania, vie prijať stereotypy a včleniť sa do spoločnosti. Patologické rysy v zmysle zmien v dôsledku psychotického poškodenia neboli zistené. Známk organického poškodenia CNS nie sú jednoznačne preukázané. Syndróm závislosti v ROR dosahuje hraničnú hodnotu, teda aj keď nepreukazuje jednoznačne závislosť od alkoholu, u poškodeného sa môže jednať o jeho škodlivé užívanie. Vzhľadom k inkriminovanému konaniu kedy mal byť poškodený pod vplyvom alkoholu, možno uvažovať o jeho zvýšenej vulnérabilite i pravdepodobnosti stať sa obeťou trestného činu. Pre hodnotenie všeobecnej vierohodnosti má poškodený D. L. mierne znížené mentálne predpoklady, vzhľadom k subnormnej mnestickej kapacite a osobnostnej výbave. Špecifická vierohodnosť je u neho hodnotená ako postačujúca, keďže popisuje základný rámec situácie, teda udalosti a okolnosti prípadu v podstatných rysoch podobne, primerane chronologicky, základné detaily sa zhodujú, teda nedochádza k zmene, alebo významnému rozširovaniu detailov výpovede v čase. Neboli zistené tendencie k úniku zo situácie, sklony k agravácii, alebo neochota odpovedať na otázky k inkriminovanému činu, informácie nie sú podávané mechanickým spôsobom, teda nemajú charakter tzv. naučenej výpovede. Jeho výpovede teda podľa záveru znalkyne možno zo psychologického hľadiska považovať za dostatočne vierohodné.

Z výsluchu svedka Igora L. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25.02.2020 súd zistil, že svedok obžalovaného nepozná, poškodeného pozná, pretože spolu pracovali. Samostatne ku skutku uviedol, že si nepamätá presný čas spáchania skutku, ale vedel uviesť, že bola nedeľa, pretože išiel hrať futbal. Stretol poškodeného D. L., ktorý mu povedal, že ho niekto okradol a požiadal ho, aby mu požičal telefón na zavolanie polície. Svedok na otázky k miestu a času spáchania skutku uviedol, že skutok sa stal v lete roku 2018, kedy hral futbal Slovan a poškodeného stretol v bare L. v Q. G. v čase, kedy si tam kupoval cigarety. Do baru L. prišiel sám na taxíku z miesta svojho trvalého bydliska, počas toho ako si kupoval cigarety ho poškodený požiadal o požičanie mobilu na privolanie polície a následne na to odišiel na futbalový zápas.

Z výsluchu poškodeného D. L. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25.02.2020 súd zistil, že obžalovaný kontaktoval poškodeného pred prvým hlavným pojednávaním a žiadal ho, aby stiahol obžalobu.

Z konfrontácie obžalovaného a poškodeného D. L. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25.02.2020 súd zistil, že poškodený účelovo zmenil svoju výpoveď v porovnaní s jeho predchádzajúcimi vyjadreniami tak v prípravnom konaní ako aj v konaní pred súdom, kedy uviedol, že medzi ním a poškodeným nedošlo k žiadnej fyzickej potýčke - násiliu a vo vzťahu k mobilnému telefónu uviedol, že buď ho predal obžalovanému alebo ho stratil.

Z úradného záznamu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Nitre zo dňa 22.07.2018 (č. I. 53) súd zistil, že na mieste spáchania skutku, t.j. na ulici L. v Q. G. sa nenachádza žiadny kamerový systém, ktorý by daný skutok mohol zachytiť.

Zo zápisu o dychovej skúšky poškodeného zo dňa 22.07.2018 o 19:46 hod (č. I. 54) súd zistil, že u poškodeného sa prejavil pri dychovej skúške pozitívny výsledok 0,73 mg/l etanolu vo vydychovanom vzduchu.

Z úradného záznamu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Nitre zo dňa 27.07.2018 a 18.09.2018 (č. I. 55 - 56) súd zistil, že k uvedenému skutku bola vykonaná previerka k možným svedkom udalosti, ako aj ku kamerovým záznamom s negatívnym výsledkom.

Z kúpnej zmluvy č. 2370723530 (č. I. 57 - 60) súd zistil, že poškodený Peter Kováč bol vlastníkom mobilného zariadenia T.M. Huawei P9 Lite zlatý SK s IMEI číslom XXXXXXXXXXXXXXXX, ktorého nadobúdacia cena dňa 10.07.2017 predstavovala sumu vo výške 242,- Eur.

Z odborného vyjadrenia č. 795/2018 (č. I. 62 - 65) súd zistil, že všeobecná trhovú hodnotu mobilného zariadenia T.M. Huawei P9 Lite zlatý SK s IMEI číslom XXXXXXXXXXXXXXXX v čase spáchania skutku, t.j. ku dňu 22.07.2018 predstavovala sumu vo výške 152,50 Eur.

Z odpisu registra trestov obžalovaného súd zistil, že obžalovaný bol doposiaľ šesťkrát súdne trestaný. V prípade prvých štyroch odsúdení sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Trestným rozkazom Okresného súdu Nitra zo dňa 02.08.2017, sp. zn.: OT/81/2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 09.08.2017 bol uznaný za vinného pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov s tým, že výkon tohto trestu mu bol podmienenečne odložený s určením skúšobnej doby v trvaní dva roky. Skúšobná doba mu začala plynúť dňa 10.08.2017 a trvala do 10.08.2019 z čoho je nepochybné, že tento skutku sa dopustil v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia, v dôsledku čoho súd nemohol podmienenečne odložiť výkon trestu odňatia slobody s poukazom na § 49 odsek 2 Trestného zákona. Pričom v tomto prípade sa prejednáva trestný čin, ktorý spáchal skôr ako bol Okresným súdom Nitra v konaní pod sp. zn.: OT/170/2019 doručený odsudzujúci trestný rozkaz, v dôsledku čoho súd ukladal súhrnný trest podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona. V aktuálnom odpise registra trestov ku dňu konania hlavného pojednávania, t. j. 16.07.2020, nebolo evidované v ORT zahľadzenie právoplatného odsúdenia obžalovaného uložené v konaní vedenom Okresným súdom Nitra pod sp. zn.: OT/170/2019, preto súd pripojil a oboznámil na hlavnom pojednávaní pripojený spis OT/170/2019 vrátane správy probačného a mediačného úradníka, z ktorého súd zistil, že naposledy bol odsúdený Trestným rozkazom Okresného súdu Nitra zo dňa 17.12.2019, sp. zn.: OT/170/2019, ktorý bol doručený obžalovanému dňa 17.12.2019 a nadobudol právoplatnosť tiež dňa 17.12.2019, ktorým bol uznaný za vinného pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona za skutok spáchaný dňa 14.12.2019, za čo mu bol uložený trest povinnej práce vo výmere jedného hodín, ktoré ešte nevykonal v dôsledku čoho toto odsúdenie ešte nie je zahladené.

Z výpisu centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov a z výpisu registra priestupkov obžalovaného vyplynulo, že tento bol doposiaľ dvanásťkrát priestupkovo prejednávaný a postihovaný, z toho v troch prípadoch bolo konanie zastavené, v šiestich prípadoch sa jednalo o priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, za čo mu boli uložené sankcie - napomenutie, pokarhanie a blokové pokuty vo výške od 30,- do 40,- Eur; jedenkrát bol postihnutý za priestupok proti verejnému poriadku, za čo mu bola uložená sankcia - napomenutie; jedenkrát bol postihnutý za priestupok proti majetku, za čo mu bola uložená bloková pokuta vo výške od 10,- Eur a jedenkrát bol postihnutý za priestupok v doprave, za čo mu bola uložená bloková pokuta vo výške od 70,- Eur.

Z výsluchu poškodeného z prípravného konania č. I. 23 - 35 ani zo zápisnice o trestnom oznámení nevyplývalo, že by si poškodený uplatnil nárok na náhradu škody riadne a včas v zmysle § 46 odsek 3 Trestného poriadku, nakoľko sa poškodený len rôzne po dôkladnom poučení vyjadroval k výške spôsobenej škody, avšak nebol urobený z jeho strany prejav vôle smerujúci k uplatneniu nároku na náhradu škody titulom náhrady za odcudzenie mobilného zariadenia.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16.07.2020 sa obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu vyjadril, že netrvá na vykonaní dôkazu príbratím znalca z odboru psychológie, odvetvia klinickej psychológie dospelých vo vzťahu k osobe obžalovaného za účelom posúdenia všeobecnej a špecifickej vierohodnosti jeho výpovede, ktorý dôkaz navrhol písomne dňa 17.05.2019 č.I. 132.

Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán. Súd mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že dňa 22.07.2018 v čase okolo 17.30 hodine v Zlatých Moravciach na ulici Kalinčiakova pristúpil k D. a začal ho strkať laktom a snažil ho sa ho kopnúť, na čo D. L. vytiahol z vrečka mobilný telefón značky Huawei P9 Lite zlatý, B. XXXXXXXXXXXXXXXX a povedal, že zavola políciu, na čo ho D. K. kopol do chrbta, v čoho dôsledku D. L. spadol na zem a pritom mu vypadol mobilný telefón z ruky, D. K. následne tento telefón vzal zo zeme a z miesta ušiel, čím poškodenému D. L. spôsobil odcudzením mobilného telefónu škodu vo výške 152,46 Eur, čím naplnil tak po subjektívnej ako aj objektívnej stránke všetky znaky skutkovej podstaty prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1

písmeno a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona.

K záveru, že sa skutok stal tak ako je opísaný vo výrokovej časti rozhodnutia a že ho spáchal obžalovaný, dospel súd po vyhodnotení výpovede obžalovaného v kontexte výpovedí ďalších svedkov ako aj listinných dôkazov a znaleckého posudku nachádzajúcich sa v spise. Obžalovaný sa na hlavnom pojednávaní nepriznal k spáchanému skutku, na svoju obranu uviedol, že poškodeného žiadnym spôsobom fyzicky nenapadol a mobilný telefón mu neukradol, nakoľko mu ho poškodený ponúkol na predaj a on si ho len od neho kúpil. Túto obranu obžalovaného súd vyhodnotil za účelovú, v snahe vyvinúť sa zo spáchaného skutku. Výpovede nepriamych svedkov podporne potvrdzujú túto úvahu súdu, nakoľko nimi bolo preukázané, že poškodený bol napadnutý, okradnutý a potreboval si privolať pomoc. G. D., ktorá pracovala v čase spáchania skutku ako čašníčka v bare L. v Q. G., uviedla, že potom ako sa stal skutok sa poškodený vrátil späť do baru a povedal hlasne, že mu obžalovaný ukradol mobil, pričom svedkyňa tiež videla, že poškodený gestikuláciou ukazoval ako keby ho niekto zozadu udrel a preto chcel volať policajtov. Z výpovede ďalšieho nepriameho svedka B. L. vyplynulo, že v deň spáchania skutku bol tento v bare L. v Q. G. a požičal poškodenému jeho mobil na privolanie polície. U. učinenej zmene výpovede poškodeného vo vzťahu k spáchanému skutku, ktorú predniesol pri konfrontácii na hlavnom pojednávaní, ktorú súd vyhodnotil tiež ako účelovú, v snahe privediť obžalovanému priaznivejšie rozhodnutie vo veci, nakoľko s odstupom času, od stavu, kedy bol spáchaný skutok a poškodený obžalovaného vôbec nepoznal, v porovnaní s neskorším časom, kedy už boli obžalovaný s poškodeným kolegami, pracovali pre toho istého zamestnávateľa JZPVK s.r.o., je možné dôvodne sa domnievať, že zo strany poškodeného došlo k účelovej zmene výpovede, pre minimálne kolegiálny, ak nie kamarátsky vzťah. Súd nemal dôvod neveriť prvotným výpovediam poškodeného z prípravného konania ako aj zo súdneho konania, kedy zhodne potvrdil, že bol obžalovaným napadnutý na verejnosti, za prítomnosti okoloidúcich viacerých osôb na omšu do neďalekého kostola, v snahe znemožniť mu privolanie polície, v dôsledku čoho mu vypadol z ruky mobilný telefón, ktorý dopadol pár metrov od neho, na čo obžalovaný zareagoval tak, že bez súhlasu poškodeného si mobilný telefón zobral a odišiel. Súd nemal pochybnosti o tom, že poškodený nemal záujem a ani nechcel predať svoj pomerne nový mobil (jeden rok od nadobudnutia), keďže mal v ňom uložené všetky svoje kontakty. Navyše vierohodnosť výpovede poškodeného je umocnená aj znaleckým posudkom č. 1/2019 vypracovaným znalkyňou PhDr. E. E. z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých, keď znalkyňa uviedla, že zo psychologického hľadiska je možné považovať výpoveď poškodeného za dostatočne vierohodnú. S poukazom na zistenie z výpovede poškodeného, že v čase spáchania skutku mal pri sebe poškodený aj osobnú taštičku, v ktorej sa nachádzala peňaženka s dokladmi a hotovostnými peňažnými prostriedkami v sume okolo 300,- Eur, nebol podľa názoru súdu preukázaný úmysel obžalovaného použiť násilie alebo hrozbu násillia zmocniť sa cudzej veci, v dôsledku čoho pred súdom neobstála právna kvalifikácia skutku podľa obžalobného návrhu v zmysle § 188 odsek 1 Trestného zákona. Obžalovaný mal možnosť zmocniť sa aj ďalších hodnotnejších vecí, peňaženky s hotovosťou 300,- Eur, ktorú mal poškodený na sebe. Z výpovede poškodeného však súd považoval za preukázané, že obžalovaný fyzicky napadol poškodeného, ktorý v snahe privolať si políciu vytiahol zo svojho vrecka mobil, ktorým chcel zavolať na políciu, v čom obžalovaný poškodenému vyrazil tento mobil v úmysle znemožniť mu privolanie polície a následne keď mobil poškodeného svojvoľne ležal v bezprostrednej blízkosti pri poškodenom, obžalovaný si prisvojil túto vec a odišiel z miesta činu, v dôsledku čoho považoval súd za potrebné posúdiť konanie obžalovaného v zmysle inej právnej kvalifikácie za súčasnej úpravy skutkovej vety vypustením označenia bydliska poškodeného a časti týkajúcej sa citácie slovami „teraz už nikam nezavoláš“. Súd mal za preukázané, že obžalovaný sa dopustil fyzicky, na mieste verejnosti prístupnom, (keďže išlo o ulicu Kalinčiakovu v Zlatých Moravciach, na ktorú má prístup široký okruh individuálne neurčených ľudí a kde sa tiež spravidla zdržiava viac ľudí, takže túto výtržnosť mohli postrehnúť viacerí ľudia, hoci v čase činu tam nemuseli byť prítomní) a dopustil sa verejne výtržnosti tým, že kopol do chrbta poškodeného v dôsledku čoho spadol na zem a pritom mu vypadol mobilný telefón z ruky, ktorý obžalovaný vzal zo zeme a z miesta ušiel, čo vyplýva z prvotných vyjadrení poškodeného, kedy je možné dôvodne predpokladať, že si najlepšie pamätal priebeh skutku, i keď neskôr pri odstraňovaní rozporov z jeho výpovedí už čiastočne menil svoje vyjadrenia v tom smere, že potvrdil už len fyzické napadnutie do hornej časti chrbta - ramena, čo údajne vykryl, ktoré vyjadrenie už podľa názoru súdu mohlo byť ovplyvnené snahou obžalovaného pôsobiť na poškodeného, aby poškodený stiahol obžalobu, čo v konečnom dôsledku vyústilo až do stavu, kedy poškodený pri konfrontácii na súde poprel celkovo spáchanie skutku obžalovaným v smere jeho napadnutia a okradnutia. Nakoľko poškodený mal pri skutku najskôr vo svojom vrecku mobilný telefón - T.M. Huawei P9 Lite zlatý SK s IMEI číslom

XXXXXXXXXXXXXXXXXX, ktorého bol vlastníkom a ktorého hodnota bola v čase spáchania skutku 152,50 Eur, t.j. suma nižšia ako škoda malá a až následne mu tento spadol do jeho bezprostrednej blízkosti, ktorý obžalovaný vzal zo zeme a z miesta ušiel, obžalovaný si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal na veci, ktorú mal poškodený pri sebe. Obžalovaný tak jedným skutkom naplnil znaky skutkových podstát trestných činov, ktoré sa od seba odlišujú objektom, v dôsledku čoho uvedené konanie obžalovaného naplnilo tak po subjektívnej ako aj objektívnej stránke všetky znaky skutkovej podstaty prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona.

Z vyššie uvedených dôvodov súd konanie obžalovaného vyhodnotil z hľadiska zavinenia ako minimálne nepriamy úmysel podľa § 15 písmeno b) Trestného zákona, kedy obžalovaný vedel, že svojim konaním môže spôsobiť porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného týmto zákonom, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozmenný. Toto nepochybne vyplýva zo spôsobu akým sa dopustil spáchania skutku.

Pri ukladaní trestu vychádzal súd zo základných zásad ukladania trestov, ktoré sú upravené v ustanovení § 34 Trestného zákona a s dôrazom na zásadu zákonnosti uložil obžalovanému trest, zohľadniac pri tom všetky kritériá, ktoré sú rozhodujúce nielen pre druh trestu, ale aj pre jeho výmeru.

Súd tak náležite prihliadol najmä na spôsob spáchania činu, jeho následky, zavinenie, pohnútku, tiež poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a bral tiež do úvahy osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy

V danom prípade obžalovaný spáchal viac trestných činov, za ktoré Trestný zákon v osobitnej časti ustanovuje: pri prečine krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona uložiť trest odňatia slobody vo výmere až na dva roky a pri prečine výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona uložiť trest odňatia slobody až na tri roky, súd ukladal podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný, t.j. podľa sadzby za prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, kde je možné potrestať páchatel'a trestom odňatia slobody až na tri roky. Obžalovaný spáchal tieto trestné činy skôr (22.07.2018), ako bol v inej jeho trestnej veci súdom vyhlásený odsudzujúci rozsudok (doručený trestný rozkaz dňa 17.12.2019) vo veci vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. OT/170/2020 pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona za skutok spáchaný dňa 14.12.2019, za čo mu bol uložený trest povinnej práce vo výmere jedného hodín, ktoré ešte nevykonal, v dôsledku čoho, toto odsúdenie ešte nie je zahladené. Na základe vyššie uvedených skutočností bolo preto povinnosťou súdu ukladať obžalovanému súhrnný trest podľa pravidiel na ukladanie trestu úhrnného, teda ukladať trest podľa trestnej sadzby z posudzovaných trestných činov prísnejšej. V tomto prípade sa dopustil obžalovaný spáchania prečinu v prísnejšej právnej kvalifikácii, v porovnaní s konaním OT/170/2019, kde je trestná sadzba za prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona určená v rozsahu až na dva roky, preto súd vychádzal pri ukladaní trestu z trestnej sadzby trestu odňatia slobody, ktorú zákon ustanovuje pri prečine výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona uložiť vo výmere až na tri roky. Navyše obžalovaný sa dopustil spáchania tohto skutku v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Trestným rozkazom Okresného súdu Nitra zo dňa 02.08.2017, sp. zn.: OT/81/2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 09.08.2017 bol uznaný za vinného pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov s tým, že výkon tohto trestu mu bol podmiennečne odložený s určením skúšobnej doby v trvaní dva roky. Skúšobná doba mu začala plynúť dňa 10.08.2017 a trvala do 10.08.2019 z čoho je nepochybne, že tohto skutku sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, v dôsledku čoho súd nemohol podmiennečne odložiť výkon trestu odňatia slobody s poukazom na § 49 odsek 2 Trestného zákona.

Z poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 Trestného zákona súd u obžalovaného nezistil žiadnu a z priťažujúcich okolností súd u obžalovaného zistil dve a to podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, že už bol za trestný čin odsúdený s poukazom na odsúdenie Okresným súdom Nitra pod sp. zn.: OT/81/2017 a podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona, že spáchal viac trestných činov, konkrétne tri prečiny: prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona; prečin krádeže podľa § 212 odsek 1

písmeno d) Trestného zákona a v dôsledku ukladania súhrnného trestu aj prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona.

Súd s poukazom na takto zisteného výsledného pomeru pohľadujúcich a prirážajúcich okolností (0:2), aplikoval u obžalovaného § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu, pričom v dôsledku sprísnenej upravenej trestnej sadzby, po aplikovaní § 38 odsek 4 Trestného zákona mohol súd potrestať obžalovaného v sadzbe 12 mesiacov až 36 mesiacov (dolná hranica 0 mesiacov + 12 mesiacov ako 1/3 z 36 mesiacov).

S ohľadom na uvedené okolnosti prípadu, dospel súd k záveru, že tak v oblasti generálnej ako aj individuálnej prevencie bude v prejednávanej veci účel trestu dosiahnutý uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody na samotnej dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby u obžalovaného vo výmere 12 mesiacov. S poukazom na tú skutočnosť, že obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, súd ho podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Súd zároveň vzhľadom na uloženie súhrnného trestu zrušil u obžalovaného podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona výrok o treste, uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Nitra, sp. zn. OT/170/2019 zo dňa 17.12.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17.12.2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Súd pre absenciu prejavu vôle poškodeného k uplatneniu nároku na náhradu škody riadne, čo do dôvodu a výšky, ako aj včasne, t.j. najneskôr do skončenia vyšetrovania v prípravnom konaní, konštatoval, že si D. v zmysle § 46 odsek 3 Trestného poriadku nárok na náhradu škody neuplatnil a preto o ňom ani nerozhodoval. V tomto smere súd dodáva, že vyjadrenia poškodeného Petra Kováča uvádzaním rôznych výšok škody spôsobenej odcudzením mobilného telefónu (na jednotlivých výsluchoch z prípravného konania), bez ďalšieho nemožno považovať za riadne uplatnenie nároku na náhradu škody v zmysle ustanovení Trestného poriadku.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Nitra), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.